

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת ויקרא
שנת תשפ"ה

גליון
ק'

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• שמירת הזמנים

נוטלים ידים בארוחת הצהרים, אפשר לעשות בצהרים סעודה ראויה וללמד את כל ההלכות, ובבקר שהילדים יאכלו משהו קטן, פשוט כדי שלא יהיו רעבים.

אם הילדים מגיעים 'בשעה תשע' אפשר כבר בשעה תשע ועשרה להיות בפתה אחרי שאכלו משהו קטן, ומתחילים את היום בהתלהבות; מתחילים להתפלל או ללמד, כל פתה לפי הסדר שלה, ואחר הצהרים יעשו סעודה ראויה.

עליכם לדעת, היום בתלמוד תורה מחלק לכמה חלקים, יש את הלמודים, ויש את המשחקים, ואחר כך יש את החלק שאפשר לקרא לו 'ביביסטר', שנמצאים עם הילדים רק כדי להחזיק אותם עוד קצת עד שהם הולכים הביתה, והוא הזמן שמארוחת הצהרים - עד שהולכים הביתה, ולכן פדאי באותו זמן לערוך את הסעודה הארקה.

אבל בבקר כשהראש עדין צלול, הראש של הילדים כאן, צריכים לנצל את הזמן לתורה ותפלה; ועם כל דקה שעוברת - הילדים נהיים יותר ויותר ישנוניים.

שמירת הזמנים היא היסוד להצלחה

ישנו קונטרס נפלא ממוהרא"ש בשם 'סדר הישיבה', מוהרא"ש מתחנן שם אל הבחורים (באיתא א') שילכו לישן בזמן ויקומו בזמן, מוהרא"ש מסביר שם יפה מאוד במשל (את המשל הזה אני זוכר היטב, כי לפני כן לא שמעתי מעודי את המשל הזה): "תאר לעצמך שיום אחד השמש תאחר... אין כזה דבר, השם יתברך ברא את העולם מאוד מאוד יפה, מאוד מדויק, כמו שאומרים בתפלה

פעם: "מי שבא מאחר אין לו תשובה!" ואם נשברים אני לא יכול לעשות כלום.

תשובה אחת פן יכולה להיות; התשובה שרבינו נותן (ספר המדות אות נאוף, סימן מא) איך לתקן את כל העברות הגדולות, על ידי 'הפצה'; אתה יכול ללכת להפצה ולהחזיר יהודים אל השם יתברך.

איך מתר לבוא מאחר? הרי מדבר בנשמות! 'זמנים' הם הדבר הראשון והחשוב ביותר. 'בשעה תשע' צריכים כבר לשבת בפתה עם הילדים.

בבקר אין זמן לסעודות ארוכות

בקר אחד השבוע נכנסתי לתלמוד תורה בוויליאמסבורג, ואני רואה שילדים יושבים בארוחת בקר הרבה מאוד זמן, ואמרת לי למלמדים שפעם לא היינו נותנים בכלל ארוחת בקר לילדים הגדולים מפתה ה' ומעלה, כי אם באים לתלמוד תורה 'בשעה תשע' והיום הוא כל כך קצר, עוד מעט כבר הולכים הביתה... - אז שיאכלו ארוחת בקר בבית לפני שבאים לתלמוד תורה, בשעה תשע כבר להתפלל, למעשה ראו שישנם הורים שמעלים את הילדים על ההסעה לפני שאכלו, והתברר שהילדים שראו עליהם שהם 'לא פה', הם לא שומעים מה שמדברים אליהם, והם מתחצפים - שהם פשוט היו רעבים, הם לא אכלו עדין כלום, ולכן הנהגתי שכן יתנו אכל בבקר; אבל מה שבטוח שאי אפשר לעשות סעודות גדולות.

זה דבר טוב מאוד שילדים יטלו ידים ויאכלו לחם, כי כך אפשר ללמד אותם איך לטל ידים, איך לברך 'המוציא' ואיך לברך 'ברכת המזון', אבל אם כבר

אנו מביאים לפניכם בעזרת השם שיעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים, בפרשת ויקרא 'התשפ"ד.

מלמדים ומחנכים צריכים הרבה חזק

חסדי השם יתברך שאנו זוכים להתחזק עוד פעם.

מלמדים ומחנכים צריכים הרבה חזק; חכמינו זכרונם לברכה אומרים (פרכות לב): "ארבעה דברים צריכים חזק, ואלו הן: תורה, ומעשים טובים, תפלה, ודרך ארץ", על ארבעה דברים צריך אדם חזק, ואחד מהם הוא 'דרך ארץ', אומר רש"י: (דבור המתחיל דרך ארץ): "אם אמן הוא לאומנותו, אם סוחר הוא לסחורתו, אם איש מלחמה הוא למלחמתו", זה מדבר על כל אחד, כל אדם צריך חזק כדי לרצות לקום בבקר וללכת לעבד - אז בודאי כשמדבר בעבודה עם ילדים, שם צריכים הרבה מאוד חזק.

צריכים לבוא בזמן

היום נדבר חזק על שלש נקודות שנוגעות למחנכים. הדבר הראשון: צריכים לבוא בזמן.

מלמד כתב לי היום מכתב שהוא נשבר מאוד ממה שראש הישיבה אמר לאחרונה בשעור למלמדים, שאם באים מאחר לפתה, אי אפשר לעשות על זה תשובה, הוא כותב לי: "ראש הישיבה הוא מורה דרפי, וראש הישיבה אומר תמיד שעל הכל אפשר לחזור בתשובה, וכאן אומר ראש הישיבה שאם מגיעים באחר אי אפשר לעשות על זה תשובה, מה אעשה עכשו שכן באתי מאחר?"

אני לא יודע מה לומר, מה לענות? לומר שכן אפשר לעשות תשובה? אני יכל לדבר עוד פעם על שמירת הזמנים, שיידעו את חמרת הדבר. ולהגיד עוד

הן משקפים מודרניות", מה אתה רוצה מהילד? הרי אבא שלו קנה לו את זה; זה טפשי לדבר כן.

או אם אמא קונה לבן שלה כפה קשיחה קטנה ועליה כתוב השם שלו, אתה לא יכול להראות לכל הכתה על הכפות האחרות: "הילדים האלו הולכים עם כפות טובות..." - מה יעשה עכשיו הילד הזה? מה הוא אשם שאמא שלו קנתה לו כפה כזאת?! אם אתה רוצה להכניס טעם בכפה, תשיר עם הילדים: "איזה כיה שיש לי כפה", למה אתה צריך לתת לילד את ההרגשה ש'הוא' לא עושה דבר נכון?!

מלמד פקח אומר לילד: "וואו, יש לך כפה כל כך יפה, אתה ילד כל כך טוב", ואם אתה לא רוצה שהוא יבוא עם הכפה הזאת (אגב, בעיני זה לא משנה עם איזו כפה הולכים), אל תשלח את ההודעה עם הילד, אלא תרים טלפון ותגיד לאמא: "לא הולכים אצלנו כן וכך".

עוד דגמא: אם אתה סבור שאין צורך לבזבז כסף על בגדים ועל תחפושות לפורים, אתה יכול להגיד: "צריכים לכבד את האמא, ומה שהאמא מלבישה - צריכים להיות מרצים", אבל אם מוסרים דרשה שלמה: "אסור לקנות בגדים ותחפושות", הילד נהיה מבלבל: 'אמא שלי בן קונה לי, אני אוהב את המלמד שלי ואני אוהב את אמא שלי, מה אני עושה עכשיו?'

הם הרי ילדים קטנים, הם לא יודעים מה אתה רוצה מהם, הם יכולים להתבלבל מדרשות כאלו. את הדרשה הזאת צריכים לדבר אל ההורים, להגיד להם: "חבל לבזבז כסף על בגדים, אפשר לקחת בגדים מהגמ"ח", אבל אם אתה אומר לילדים: "מסכנים האנשים שקונים בגדים", הם חושבים: 'אבא ואמא שלי קונים בגדים, אבא ואמא שלי הם מסכנים?'

אותו דבר עם ילד ששומע דרשה מהמלמד שלו נגד האנשים שהולכים לאכל פיצה בחנויות, ואלו אבא שלו לוקח את כל המשפחה לאכל שם, מה יעשה הילד? שיגיד לאבא שלו: "המלמד שלי אומר שזה אסור?" אתה מצפה שהאבא יגיד לילד: "המלמד שלך לא יודע מה שהוא מדבר"?!
או עכשיו כשמגיע עכשיו פסח, ואתה תמסר לשאת דרשה נגד האנשים

צריכים להגיד לילדים: "עכשו אי אפשר לדבר", "עכשו צריכים ללכת לאכל", "עכשו צריכים לבוא", אבל מוסיפים מלה טובה, חיונה, קצת לב ולטיפה.

בשעת חדותא - חדותא

מלמד ספר לי מקדם שהוא לקח את הילדים לטיול, בדרך הוא שומע שילד מכריז: "הטיול הזה לא שווה כלום", והמלמד אומר לי: "חשבת שיש שני מתעלה... כי אין לי כוח לכל הטיול הזה, [כל התפקיד של מלמדות הוא גם לא דבר קל, אבל לשבת בכיתה זה כבר דבר שבשגרה, יש כבר את המהלך איך שעושים את זה, פעם מכינים קפה ופעם תופסים שיחה, אבל כשיוצאים מהשגרה, לוקחים ילדים לטיול, זה יותר קשה] וכשכבר התאמצתי ועשיתי את הטיול בא ילד ומכריז: 'הטיול הזה לא שווה כלום', זה מאוד כאב לי".

אני שואל את המלמד: "מה עשית עם הילד הזה?" והוא עונה לי: "לא אמרתי לו כלום", אמרתי לו: "טוב מאוד עשית שלא אמרת, כי ישנו כלל: בשעת בשעת חדותא - חדותא' (בראשית רבה פרק כו, סימן ד; הובא ברש"י בראשית ו, ו); לא כדאי לקלקל זמן שמח, לא כדאי להרס טיול שלם עם צעקות, אבל למחרת אתה צריך לחנך אותו, יום למחרת כשאתה כבר נרגעת, אתה כבר לא מרגיש את זה כפגיעה אישית, תגיד לו: 'תראה, אי אפשר לדבר כן, זה לא דרך ארץ, השם לא מרשה לדבר כן', אבל אתה תמשיך לאהב אותו, תמשיך לדעת שהוא פשוט ילדותי".

הנקדה הזאת של להגיד לילדים מה לעשות, "עכשו אי אפשר לדבר", "עכשו אסור להסתפל מחוץ לסדור", "עכשו צריכים לאכל", "אי אפשר לדבר כן למלמד", "לא מדברים כן לאבא", ויחד עם זאת לא לקחת את זה אישי, אלא לתת גם מלים טובות לילד: "אתה ילד מאוד יקר", "אתה ילד מאוד טוב", - זהו דבר שצריכים לזכות להגיע אליו.

להזהר במה שמדברים אל הילדים

הדבר השלישי שאני רוצה לבקש ממכם: אל תמסרו דרשות לילדים על דברים שהם לא בידי הילדים.

לדגמא, ילד בן שש בא לכיתה עם משקפים שלדעתך הן מודרניות, אתה לא יכול להגיד לילד: "המשקפים האלו

(תפלת ערבית) 'אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע, כרצונו. בורא יום ולילה, גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור', העולם הולך לפי סדר; אותו דבר עם האדם, אם אתה רוצה להצליח בחיים לך לישן בזמן, ותקום בזמן".

אם רוצים להצליח, חייבים ללכת לישן בזמן ולקום בזמן. מלמד טוב צריך לראות להתפלל כבר בשעה שבע, כי כך הוא יוכל לנשם קצת ולחשב מה הוא הולך לעשות היום עם הילדים בכיתה, מלמד שקם מאחר ורודף אחרי היום - אפילו לא יודע איך קוראים לו, ואחר כך זה על חשבון הילדים.

מלמד צריך כבר להיות בתלמוד תורה 'עשר דקות' לפני שהילדים באים, אי אפשר להגיע לכיתה בזמן, זה לא משרד שצריכים להגיע כדי לפתח את המחשב ואת המייל, אלו ילדים! לפני שמתחילים ללמד צריכים את הזמן להתאושש קצת.

אני לא יודע מה עוד אני יכול לעשות כדי שגיעו בזמן, להגיד למנהל שישים מכונה וכל מלמד יצטרך להרשם מתי הוא בא ולפי זה הוא יקבל משכורת? - זה לא יעזר, כי המלמדים הרי לא באים בשביל הכסף... אני רק יכול לחזור על זה עוד פעם: "צריכים להיות בזמן! זו עבודת קדש, עבודה בשביל השם יתברך וצריכים לעשות אותה נכון!".

אל תקח את זה אישי

הדבר השני שרציתי לדבר עליו היום: אל תקח אישי את מה שהילדים אומרים.

כשילד מזלזל בענינים שלך, אל תסתבסב אתו, 'אני אראה לך! אתה לא תוכל לקבל...' אל תקח את זה אישי, הוא רק ילד.

אין הפונה שירשו לילדים לעשות מה שהם רוצים, אוי ואבוי אם מרשים לילדים לעשות מה שהם רוצים! מדברים כאן שכן צריכים לחנך את הילדים אבל לא לקחת את אישי, לא באופן של מריבה, 'כן שמעת בקולי, לא שמעת בקולי', 'אני יותר חזק ממך, אתה יותר חזק ממני', 'אני אספר לאבא שלך...'

שנוסעים בפסח למלון, מה יעשה ילד בכתה ו' שאבא שלו פן נוסע למלון לפסח? שהוא לא יסע אתו למלון? לאן הוא ילך? אתה רוצה לארח אותו אצלך על ליל הסדר?!

כשמדברים דרשה להורים אפטר להדריה אותם שלא יסעו מהבית לפסח, אבל אל הילדים אי אפשר לדבר על זה, כי הילד נקרא בינה לבין אבא שלו; זהו הרי החנוכה!

להגיד לילד: "כל דבר שצריך שיבקש מהשם יתברך", "מה שמבקשים מהשם יתברך, השם יתברך מקשיב", "השם כאן, אי אפשר להתחבא ממנו", "צריכים לשמר על העינים", ועל כבוד הורים, וזהירות לא לפגוע באנשים.

השם יתברך יעזר, שיהיו לכם הצלחה וסיעתא דשמיא, אמן.

מילא אם מדברים אל בחרים שהם כבר בחרים לבד מה לעשות, אתם אפשר כבר לדבר עם כל סוגי הדברים האלו, ללמד אותם איך להקים נכון את הבית, אבל עם ילדים אי אפשר לדבר על כל סוגי הדברים האלו.

לדבר על כל הדברים הפשוטים של ברסלב

אולי אפשר להתחיל בחזרה לדבר על כל עניני ברסלב הפשוטים מפעם.

מכתבים בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

לשמור על הילדים בימי ערב פסח

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרושת צו, ד' ניסן, שנת תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

תזוהר ממחלקת ומלשונא יהודי אחר. מוהרא"ש אומר, כל זמן שיש לאדם בתוכו שגאה ליהודי אחר - זה סימן שהוא עוד לא מקרב בכלל אל רבנו. עוד אומר מוהרא"ש, כשמשהו נכשל רחמנא לצלן באסור אכילת נבלות וטרפות, אם הוא אוכל פזית חזיר הוא עובר על הפזית הזו - פעם אחת בלאו, ואם הוא אוכל עוד פזית - הוא עובר על עוד לאו אחד, אבל מי ששונא אחרים - עובר בכל רגע שוב ושוב על הלאו של "לא תשנא את אחיך" (ויקרא יט, יז).

תזוהר בימי ערב פסח - כשטורדים להכניס את החג הקדוש - מפעם ומחלקת; זה לא שזה כל ההכנות אם זה הולך עם פעם ומחלקת.

כמו כן בימים אלו תשמר על הילדים שלך. תשתף אותם בהכנות הקדושות, קח אותם למאפית המצות, קח אותם לקניית, תקרא להם כשאתה מנקה את הרכב שלך וכו'; שהם יהיו עסוקים בדברים טובים ולא יסתובבו חפשי בלי השגחה. ילדים לא גדלים מעצמם, ככל שמשקיעים בהם ופכל שמבקשים מהשם יתברך - כך זוכים לדורות יפים וכשרים.

אל תתבלבל מאף אחד, תפסיק עם הדמיונות שלך; אף אחד לא מסתפל עליך, אף אחד לא חושב ממך; לכל

שפתים, וכשאתה הולך לקחת את הרכב מהסוכן - לא חשוב שהם יבואו איתך, אבל למצוות ולהכנות למצוות - תמיד תקח אותם איתך.

כך גם כשאתה הולך אל הרב למכר את החמץ - לך עם הבן שלך, וכשאתה הולך לשאב מים שלנו - קח את הבן שלך, ובאפית מצות. גם בנקיונות לפסח תרתם את הילדים שהם יגדלו עם ההכנות למצוות.

מוהרא"ש מספר, שהוא ראה אחד מאנשי שלומנו שנגש כל יום עם הבן שלו לארון הקודש ועמד שם כמה דקות, אז הוא שאל אותו: "מה אתה עושה כאן?" והוא ענה: "אני מלמד את בני לדבר אל השם יתברך". (כפי שגראה לי הספור הזי אצל מוהרא"ש בעצמו).

בנוגע לנסע מהבית; פסח זה חג שנמצאים בבית, לא אוכלים אצל אף אחד, לא הולכים לאף אחד. בפסח נמצאים או בבית או אצל ההורים.

אני מאד ממהר, אני צריך לעזור בהכנות להכניס את החג.

יעזר השם יתברך שפכר נזכה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

אחד יש את חבילת הצרות שלו, חבל לדמין מפלוגי ואלמוני. בא לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות ותלמד את השעורים הקבועים שלך במקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה. השבוע אנחנו מסיימים מסכת נזיר בבבלי, ומסכת דמאי מירושלמי; תהיה גם אתה מאלו שלומדים כל יום. תלמד בלי להבין, תלמד למען השם יתברך.

בעזרת השם אהיה בחג הפסח בקריה, ובעזרת השם אסע ביום ראשון אחרי פסח ליומים לפולין לפעל ישועות.

יעזר השם יתברך שפכר נזכה ל (פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

קח אתך את הילדים להכנות של פסח, אל תשאיר אותם הפקר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרושת צו, ד' ניסן, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

קח את הילדים שלך איתך, אל תשאיר אותם הפקר, קח אותם איתך לאפנות מצות, לשאב מים שלנו ולשאר ההכנות. חשוב מאד שהילדים יהיו עסוקים בהכנות לפסח, שהם יהיו שתפים בהכל. בעניני הפסח שלך וכו' - הם לא צריכים להיות

לשמור על הילדים בימי ערב פסח

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֵׁת צו, ד' נִיסָן, שְׁנַת תשפ"ג לְכבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

תְּזַהַר מִמַּחֲלָקָת וּמִלְשֵׁנָא יְהוּדֵי אַחַר. מוֹהֲרָא ש"א אומֵר, כָּל זְמַן שְׂיֵישׁ לְאָדָם בְּתוֹכוֹ שְׁנֵאָה לַיהוּדֵי אַחַר - זֶה סִימָן שֶׁהוּא עוֹד לֹא מְקַרֵב בְּכָלֵל אֶל רַבְּנוּ. עוֹד אומֵר מוֹהֲרָא ש"א, כְּשֶׁמִּישֵׁהוּ נִכְשֵׁל רַחֲמָנָא לְצַלֵּן בְּאֶסּוֹר אֲכִילַת נֶבֱלוֹת וּטְרָפוֹת, אִם הוּא אוֹכֵל כְּזֵית חֲזִיר הוּא עוֹבֵר עַל הַכְּזִית הַזֶּה - פַּעַם אַחַת בְּלֹאוּ, וְאִם הוּא אוֹכֵל עוֹד כְּזֵית - הוּא עוֹבֵר עַל עוֹד לֹאוּ אַחַד, אַבָּל מִי שֶׁשׁוֹנֵא אַחֲרֵים - עוֹבֵר בְּכָל רִגְעַ שׁוֹב וְשׁוֹב עַל הַלֹּאוּ שֶׁל "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיד" (ויקרא יט, יז).

תְּזַהַר בִּימֵי עֶרֶב פֶּסַח - כְּשֶׁטְרוּדִים לְהִכְנִיס אֶת הַחֵג הַקְּדוֹשׁ - מִפְּעַס וּמַחֲלָקָת; זֶה לֹא שׁוּהַ כָּל הַהִכְנוֹת אִם זֶה הוֹלֵךְ עִם פְּעַס וּמַחֲלָקָת.

כְּמוֹ כֵּן בִּימֵים אֵלוֹ תִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ. תִּשְׁתַּף אוֹתָם בְּהִכְנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, קַח אוֹתָם לְמַאֲפֵית הַמִּצְוֹת, קַח אוֹתָם לְקִנְיּוֹת, תִּקְרָא לְהֵם כְּשֶׁאֲתָה מְנַקֵּה אֶת הַרְקָב שְׁלֶךְ וְכוּ'; שֶׁהֵם יִהְיוּ עֲסוּקִים בְּדַבְרֵים טוֹבִים וְלֹא יִסְתַּכְּבוּ חִפְשֵׁי בְּלֵי הַשְּׁגָחָה. יְלָדִים לֹא גְדוּלִים מַעֲצָמָם, כְּכֹל שֶׁמְשַׁקְעִים בָּהֵם וּפְכָל שֶׁמְבַקְּשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ - כִּף זוֹכִים לְדוֹרוֹת יָפִים וְכִשְׂרִים.

אֵל תִּתְבַּלְּבֵל מֵאֵף אַחַד, תִּפְסִיק עִם הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֶךְ; אֵף אַחַד לֹא מִסְתַּכֵּל עֲלֶיךָ, אֵף אַחַד לֹא חוֹשֵׁב מִמֶּךָ; לְכָל אַחַד יֵשׁ אֶת חֲבִילַת הַצְּרוֹת שְׁלוֹ, חֲבֵל לְדַמֵּן מִפְּלוּנֵי וְאַלְמוּנֵי. בֵּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת וְתִלְמַד אֶת הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים שְׁלֶךְ בְּמִקְרָא, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכָה וְאַגְדָּה. הַשְּׁבוּעַ אֲנַחְנוּ מְסִימִים מְסַכֵּת

נְזִיר בְּבָלִי, וּמְסַכֵּת דְּמֵאֵי מִירוּשְׁלָמִי; תִּהְיֶה גַם אֲתָה מֵאלוֹ שְׁלוּמְדִים כָּל יוֹם. תִּלְמַד בְּלֵי לְהַבִּין, תִּלְמַד לְמַעַן הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

בְּעֶזְרַת הֵשֵׁם אֲהִיָּה בְּחַג הַפֶּסַח בְּקִרְיָה, וּבְעֶזְרַת הֵשֵׁם אֶסַּע בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אַחֲרֵי פֶסַח לְיוֹמִים לְפֹלִיץ לְפַעַל יְשׁוּעוֹת.

יַעֲזֹר הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁכְּבָר נִזְכָּה לְ(פֶסְחִים טוֹפ): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפֶּסְחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימֵי צִאֲתָךְ מִמֶּרְץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

... (עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)

ללכת אל ההורים לפסח לסדרים, זה טוב לילדים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת תְּצַנֶּה, ז' אֲדָר, שְׁנַת תשפ"ג קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהֵיְלָדִים עֲדִיין מְאֹד קִטְנִים - נִכּוֹן לְלַכֵּת לְהוֹרִים לְפֶסַח, לְסִדְרִים. עוֹד תַּעֲשׂוּ סִדְרִים יָפִים אֲצֻלְכֶם בְּבֵית, כְּשֶׁהֵיְלָדִים יִגְדְּלוּ תַעֲשׂוּ סִדְרִים בְּבֵית, עֲכָשׁוּ כְּדֵאֵי לְלַכֵּת לְרֵאוֹת לַיַּל סִדְר - שְׁנֵה אַחַת אֲצֵל הַהוֹרִים שְׁלַכְם וְשְׁנֵה אַחַת אֲצֵל הוֹרֵי הַבַּעַל, לְהַתְּבַוֵּן הֵיטֵב אִיךְ הַהוֹרִים עוֹשִׂים לַיַּל הַסִּדְר וְאִיךְ הֵם מוֹסְרִים אֶת הָאֲמוּנָה מֵהַהוֹרִים שְׁלַהֵם.

לְגַבֵּי חֲמֵרוֹת בְּפֶסַח; מוֹהֲרָא ש"א אומֵר שֶׁלֹּא יִכְנִיסוּ בְּפֶסַח כָּל מֵה שְׂיֵישׁ לוֹ הַכֶּשֶׁר. זֶה חֲשׁוֹב לְעַצְמָנוּ וּלְחֻנּוּף הַיְלָדִים לֹא לְאָכַל אֶת כָּל הַמְּמַתְקִים וְכָל הַעוּגוֹת, הַדְּגָנִים וְכִדּוּמָה.

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת הַחֲגִים בְּשִׂמְחָה וּלְקַבֵּל אֶת הַקְּדוּשָׁה שֶׁל פֶּסַח. הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

... (עצתו אמונה פרשת פי תשא תשפ"ג)

אנחנו מקפידים להכשיר דיקא כשהילדים נמצאים בבית

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי א', י' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ב לְכבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

אֲצַלְנוּ בְּבֵית אֲנַחְנוּ כְּכָר רוֹצִים לְהַכְשִׁיר, אֲנַחְנוּ כְּכָר רוֹצִים לְהִתְחַיֵּל לְבִשְׁלֵל לַחַג, בְּכָל זֹאת נַחֲפָה עִם הַהִכְשָׁרָה עַד שֶׁהֵיְלָדִים חוֹזְרִים מֵהַלְמוּדִים. אֲנַחְנוּ מְקַפִּידִים לְהַכְשִׁיר דִּיקָא כְּשֶׁהֵיְלָדִים נִמְצְאִים בְּבֵית, שֶׁהֵם יֵרְאוּ אִיךְ שׁוֹפְכִים אֶת הַמַּיִם הַרוֹתְחִים וְהַמְּבַעְבְּעִים, אֶת הָאוֹרֵה הַתּוֹסֶסֶת וּמַיִם נִשְׁפָּכִים... שֶׁהֵם יֵרְאוּ אִיךְ מְכִינִים חַג, אִיךְ מְכִנִּיסִים אֶת הַפֶּסַח.

חֲנוּף הַיָּא מֵהַדְּבָרִים הַכִּי קְדוּשִׁים אֲצֵל הַיְהוּדִים; מֵה שֶׁהֵיְלָדִים רוֹאִים בְּשִׁנוּתֵיהֶם הַצְּעִירוֹת - זֶה נִשְׁאָר אִתָּם, עִם זֶה הֵם גְּדוּלִים. רַבֵּי נִתָּן אָמַר: "אֲצֵלִי חֲנוּף זֶה עֲבוּדָה כָּל כִּף גְּדוּלָה - כְּמוֹ הַעֲבוּדָה שֶׁל אַמִּירַת תְּקוּנָה חֲצוֹת"; רַבֵּי נִתָּן הִיָּה נִשְׁאָר עַר כְּדֵי לְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, אֲפִלּוֹ שֶׁהוּא רָצָה לְלַכֵּת לִישֵׁן מְקַדֵּם כְּדֵי שְׂיוּכַל לְקוּם בְּחֲצוֹת.

תַּעֲשֶׂה בְּדִיקַת חֲמֵץ לְטֻלְפוֹן שְׁלֶךְ; צְרִיכִים לְהַכְשִׁיר אֶת זֶה, שְׁזֶה יִהְיֶה כְּשֶׁר, שֶׁלֹּא יִהְיוּ עֲבֵרוֹת בְּזֶה. חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

... (עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ב)

לקבלת הנליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים) שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079-704-0069 ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363 קנדה 438-320-9090 ...

קול ברסלב שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד 079-704-0066 ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 אנגליה 03303502361 קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 1552354370 מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com